

Az iskola arculata

"A tökéletes alaprajzú székházakig csak az összeomlás szélén álló intézmények jutnak el."

Parkinson

" Van-e nagyobb arcátlanság, mint az iskolák arculatáról beszélni!" - tehetjük volna a mottó helyére. (Lásd: Vázlatok az iskoláról fejezet, "Séta az iskolában.") Az arculat kifejezés egyes kollégákban rögtön előhívja a protokollaritást, képmutatást, fogyasztói idiotizmust.. stb. Azt mondják, ne az arculatunkkal, a látszatokkal törődjünk, hozzuk működésbe az iskolát, és ha már van papír a WC-ben, az asszisztensek valóban előkészítő munkát végeznek, a tanórákon valódi tanulás folyik, akkor majd szétnézhetünk, mi zavarja még az összképet. Kollégáinknak teljesen igaza van. Amennyiben az iskolában tényleg nincs meg az elvárható pedagógiai - didaktikai tevékenység elemi infrastruktúrája sem, nyilván nem szabad a nagykönyv szerinti arculattervezésbe fogni. A tapasztalat szerint egy jól működő iskola ezer jellel árulkodik az értő szem számára mindennapi értékteremtő tevékenységéről.

Csak egy apró példa. A GYIK műhelybe belépve látszatra egy rendetlen, szervezetlen "üzemben" találjuk magunkat. Hogy néz ki pl. ez a szerszámos sarok? Valójában a látvány a legharmonikusabb működésre utal. A tervező elképzelte az ideális rendet. A ritkán használt szerszámok a szekrényben, a gyakrabban használtak az ajtó külső oldalán. Igen ám, de a leggyakrabban használt szerszámok folytonos fel-lerakosgatása elgörbíti a szögeket, ráadásul bizonyos szerszámcsoportokat együtt szokás használni, ezek folytonos összekeresgelése, szétrakosgatása elvisz egy kis időt. Megjelent hát a szekrény előtt egy fadóboz, a gyakran használt szerszámok ebbe kerülnek. Ha nagyon rendszeretők lennének, a dobozt eltolhatnánk a szekrény oldalához, azonban ekkor a kiemelő mozdulat közben arccal be kellene hajolnunk az ajtóból kiálló szögek felé, amitől ösztönösen irtózunk. (Meggondolatlan közbevetésre, miszerint ha a bal oldalra tesszük, elkerülhetjük ezt, a naivitásnak kijáró szelídséggel csak annyit mondunk: és a balkezesek?) Szóval a látszólagos rendetlenség, nemtörődömség mögött épp hogy a munkát segítő magas szintű szervezethez nyomaira bukkanunk. Ha más műhelyben azt tapasztaljuk, hogy a szekrényt szépen kifestették, a szerszámos ládára archaikus vagy modern jeleket róttak, ez már persze hozzáadott arculati értéknek tekinthető, feltéve, hogy a szerszámok nyele nem mutat évtizedes érintetlenséget.

A GYIK műhely irodájába is érdemes benézni, ugyanezt a funkcionalitást tapasztalhatjuk. Saját szertáram, szaktermem, újabb igazgatói irodám elemzése is igen tanulságos lenne.

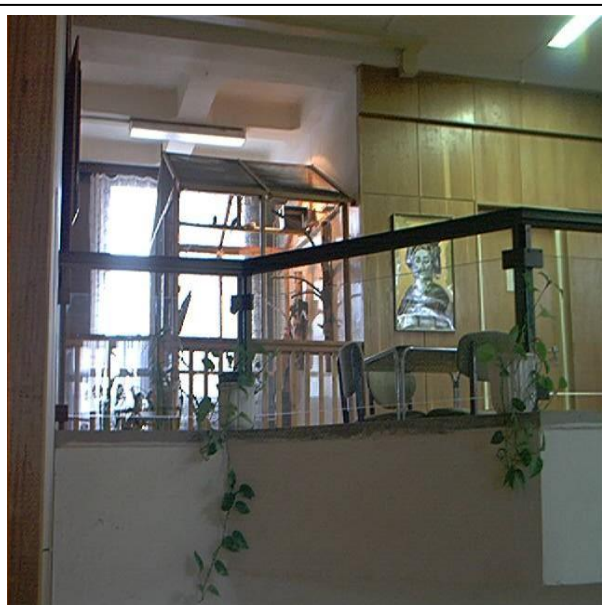
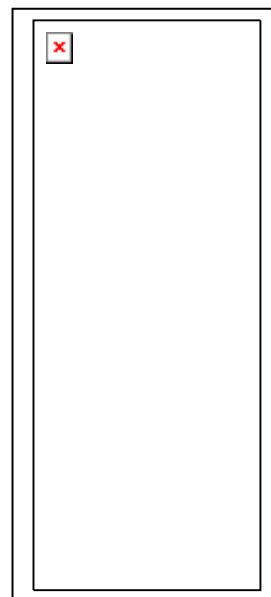
Ezt a megkezdett gondolatsort egyszer majd folytatni kell, most nézzünk be inkább néhány "arculatos" intézménybe.

Napsugár óvoda

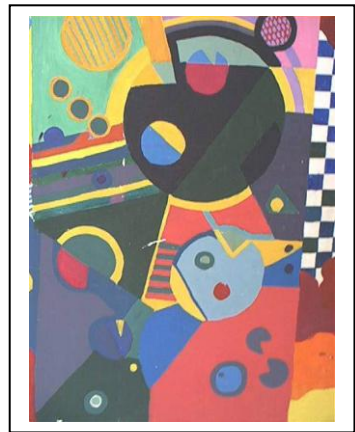
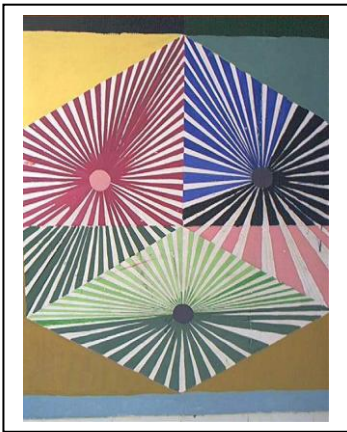
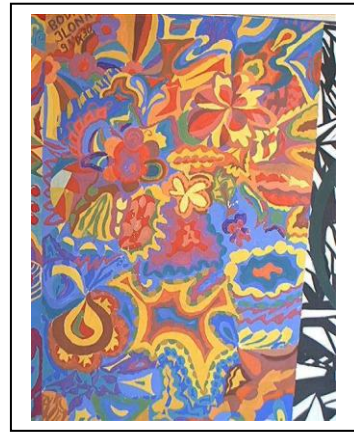
Az óvodát a gyerekek "Oviland"-ként emlegetik, a képeket nézegetve megértük miért. Egyetlen fejleszhető elemet találtunk, a bejárati kaput, meg persze a zöld lemezkerítést, de utóbbi kicserélése aránytalanul nagy összegeket igényelne.

[..\..\ALAPOZ\OVODA.doc](#)

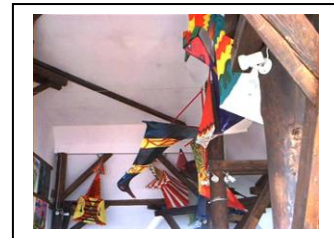
Képek a Hermann Ottó Általános Iskolából

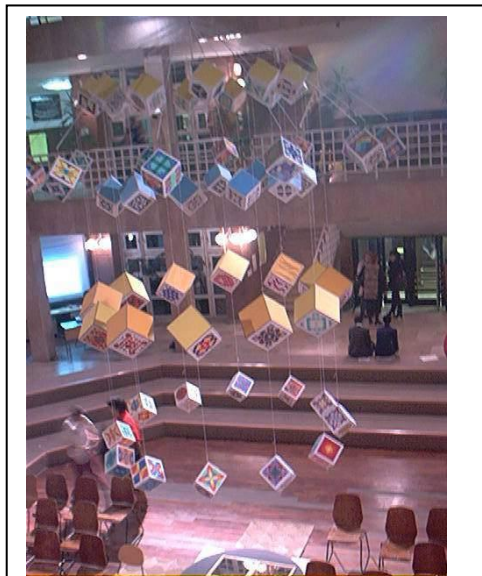
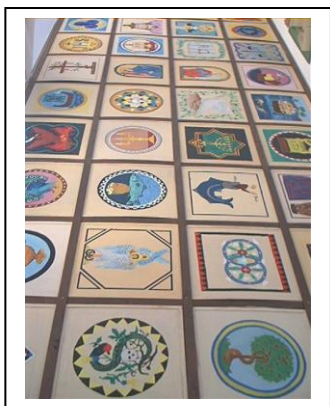

Az iskolába érkező vendéget madárcsicsergés fogadja. A madarak nem ketrecekben szorongnak, hanem tágas röpdékben. (Egy hullámos papagály a természetben is egy fa lombkorájában éli le az életét.

Képek az AKG-ból

Ez a Lantos féle térplasztika az AKG-ban készült, a Városmajori Gimnázium aulájába lógatták be.

Néhány kép a szolnoki Fiumei-úti Általános iskolából

